

بررسی بستنی‌های سنتی مصرفی شهر اهواز از نظر میزان آلودگی به استافیلوکوکوس آرئوس، کلی فرم و اشریشیاکولای

مریم اختلاط^{۱*}، زهرا ظاهری پور^۲، بهاره شکرریز^۳

- ۱- دانشگاه شهید چمران، دانشکده دامپزشکی، گروه میکروبیولوژی، اهواز، ایران.
 ۲- دانشگاه جامع علمی کاربردی جهاد کشاورزی، گروه بهداشت مواد غذایی، اهواز، ایران.
 *نویسنده مسئول مکاتبات: Maryam_ekhtelat@yahoo.com

(دریافت مقاله: ۹۰/۴/۱ پذیرش نهایی: ۹۰/۹/۲۲)

چکیده

بیماری‌های ناشی از مصرف غذاهای آلوده هنوز یکی از مشکلات عمدۀ در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه می‌باشد. بستنی یکی از فرآورده‌های تولیدی از شیر بوده که محیط مناسبی برای رشد میکرووارگانیسم‌ها می‌باشد. در ایران تولید بستنی‌های غیرپاستوریزه تحت عنوان بستنی سنتی که به روش دستی تهیه می‌شود بسیار رایج است. با توجه به مصرف بیشتر بستنی در فصول گرم خصوصاً در مناطق گرمسیری، این مطالعه بر روی بستنی‌های سنتی مصرفی شهر اهواز از نظر میکرووارگانیسم‌های شاخص، انجام شد. در این تحقیق ۱۲۰ نمونه بستنی سنتی در طی تابستان ۱۳۸۸ از مناطق مختلف اهواز نمونه برداری گردید. به منظور بررسی کلی فرم، اشریشیاکولای و استافیلوکوکوس آرئوس بر طبق روش مرجع و از محیط‌های کشت انتخابی و اختصاصی و نهایتاً آزمون‌های بیوشیمیابی استفاده شد. نتایج نشان داد که از ۱۲۰ نمونه، به ترتیب ۹۶٪ (۷۸/۳۳٪) و ۱۳٪ (۱۰/۸۳٪) آلوده به کلی فرم و اشریشیاکولای و ۳۸٪ نمونه (۳۱/۶۷٪) آلوده به استافیلوکوکوس آرئوس کواکولاز مثبت بودند. نتایج این مطالعه حاکی از آن است که بیشتر بستنی‌های سنتی در این منطقه از نظر استاندارد غیر قابل مصرف می‌باشد. بنابراین نظارت بیشتر توسط مسئولین امر برای جلوگیری از آلودگی باکتریابی ضروری می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: اهواز، کلی فرم، اشریشیاکولای، استافیلوکوکوس آرئوس، بستنی سنتی

مقدمه

توجه بیشتر به این بیماری‌ها، خواستار دانش کافی و اطلاعات جدیدتری در زمینه برخورد با این بیماری‌ها هستند. باکتری‌های متعددی به عنوان عامل بیماری‌زا مسئول اسهال، استفراغ، عفونت و مسمومیت‌های

در سال‌های اخیر مسمومیت‌ها و عفونت‌های قابل انتقال از طریق مواد غذایی مهمترین موضوع برای محققین و دانشمندان بوده است و افراد جامعه نیز با

جنوب، مرکز، شرق و غرب) مدنظر قرار گرفت (Mokhtarian Dalouei et al., 2009; Sadeghifard et al., 2006)

مواد و روش‌ها

به منظور انجام این تحقیق، در طی تابستان ۱۳۸۸ با مراجعه به مراکز فروش بستنی سنتی در نواحی مختلف شهر اهواز (شمال، جنوب، مرکز، شرق و غرب)، ۱۲۰ نمونه بستنی خریداری گردید. نمونه‌ها به تعداد مساوی (۲۴ نمونه از هر منطقه) از مناطق مختلف تهیه و در شرایط سترون و در کنار یخ در مدت زمان کمتر از ۲ ساعت به آزمایشگاه منتقل و مورد آزمایش و بررسی قرار گرفت. به منظور بررسی کلی فرم و اشریشیاکولای بر طبق روش مرجع استاندارد شماره ۵۴۸۶-۱ ایران ISIRI, No: ۵۴۸۶-۱ (پس از ذوب شدن بستنی‌ها و رقت‌سازی به روش سریالی Serial Dilution)، ۵ رقت ۰/۰۰۰۰۱، ۰/۰۰۰۱، ۰/۰۰۱ و ۰/۱ تهیه و سپس از هر رقت به مقدار ۱ میلی لیتریه روش کشت مخلوط و با انجام کشت دوالایه در محیط‌های انتخابی ویولت رد بایل آگار (Violet Red Bile Agar)، کشت و به مدت ۲۴ ساعت در گرمانه ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده می‌شد، سپس پرگنه‌های مشکوک به کلی فرم یعنی پرگنه‌های ارغوانی یا قرمز رنگ با قطر ۰/۵ تا ۲ میلی‌متر شمارش و تعداد کلی فرم فرضی یا احتمالی در هر میلی لیتر بستنی بر اساس فرمول زیر محاسبه می‌گردید.

کلی فرم فرضی یا احتمالی در هر میلی‌متر بستنی عکس ضریب رقت \times تعداد پرگنه شمارش شده = تعداد

غذایی شناخته شده است که مهمترین آنها اشریشیاکولای، شیگلا، سالمونلا، کمپیلو باکتریزونای، استافیلوكوس آرئوس و باسیلوس سرئوس می‌باشند (Varnam and Evans, 1996). مسمومیت‌ها و عفونت‌های ناشی از اشریشیاکولای بیماری‌زا، متداول‌ترین نوع عفونت غذایی درکشورهای در حال توسعه می‌باشد و ۲۵٪ از تمام موارد اسهال را به خود اختصاص داده است. مسمومیت ناشی از مصرف مواد غذایی آلوده به اشریشیاکولای به صورت گاستروآنتریت حاد بوده و با تظاهرات بالینی، اسهال و گاهی تب و بی‌حالی همراه می‌باشد (Walker, 2008).

باکتری استافیلوكوس آرئوس عامل اصلی مسمومیت‌های غذایی استافیلوكوکی و عفونت‌هایی مانند: زخم، دمل، ذات‌الریه، منژیت، باکتریمی و سیندرم شوک توکسیک می‌باشد (Martin and Landolo, 1999) بستنی به دلیل ارزش تغذیه‌ای بالا، زمان نگهداری طولانی و pH خشی، محیط مستعد و مناسبی برای رشد میکروبی می‌باشد. شیر خام و فرآورده‌های آن به دلیل سهولت آلودگی، منشا برخی از بیماری‌های مهم تغذیه‌ای هستند. با توجه به اینکه شیر یکی از اجزای اصلی بستنی می‌باشد، در صورت آلودگی شیر و یا عدم تولید صحیح بستنی، زمینه بروز مسمومیت فراهم خواهد شد. لذا با توجه به امکان تولید بستنی‌های سنتی از شیر غیرپاستوریزه و یا تولید غیر بهداشتی بستنی از شیرپاستوریزه، همچنین بدليل تفاوت‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و بهداشتی در بین مناطق مختلف شهر اهواز، ارزیابی وضعیت آلودگی بستنی‌های سنتی در ۵ منطقه این شهر (شمال،

برای تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها از آزمون‌های آماری تی با یک نمونه (One Sample T Test) و آنالیز واریانس یک طرفه (One Way ANOVA) در سطح $\alpha=0.05$ استفاده شد.

یافته‌ها

پس از انجام آزمایش‌های لازم و با توجه به استاندارد ملی ایران که در هر میلی‌لیتر از نمونه بستنی نباید/استافیلوكوکوس آرئوس و اشريشیاکولای وجود داشته باشد و میزان بیشینه مجاز کلی فرم، ۱۰ عدد در هر میلی‌لیتر بستنی می‌باشد (ISIRI, No: 2406)، نتایج نشان داد که از ۱۲۰ نمونه، به ترتیب ۹۴ (۷۸/۳۳٪) و ۱۳ نمونه (۱۰/۸۳٪) آلوده به کلی فرم و اشريشیاکولای بودند. بررسی آماری با استفاده از نرم افزار SPSS16 و بکارگیری آزمون One Sample T با دامنه اطمینان ۹۵٪، اختلاف معنی‌داری در میزان بار میکروبی کلی فرمی مناطق غرب و شرق شهر در مقایسه با حد استاندارد (g) CFU/g نشان داد ($P<0.05$) در حالی که سایر مناطق اختلاف معنی‌داری با حد استاندارد نداشتند ($P>0.05$). همچنین در مقایسه میزان بار میکروبی کلی فرمی در مناطق مختلف شهر با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه (One Way ANOVA)، اختلاف معنی‌داری بین مناطق شمال و جنوب با سایر مناطق ملاحظه شد ($P<0.05$). مقدار میانگین و انحراف معیار بار آلودگی به کلی فرم نیز بین نمونه‌های آلوده مناطق مختلف شهر محاسبه و میزان 10×10^2 CFU/g $\pm 7/61 \times 10^2$ بدست آمد (جدول ۲). به تفکیک

در مرحله بعد به منظور تأیید کلی فرم تعداد ۵ پرگنه مشکوک در ۵ لوله حاوی محیط بریلینت گرین بایل (BGBLB) Brilliant Green Bile دارای لوله دوره‌ham کشت و در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ تا ۴ ساعت قرار داده می‌شد، در صورت تجمع گاز در لوله دوره‌ham که ناشی از تخمیر لاکتوز بود، وجود کلی فرم تأیید می‌گردید. برای تأیید اشريشیاکولای از لوله‌های گاز Pepton مثبت مرحله قبل در محیط‌های آب پیتونه (Water Methyl VP)، متیل رد- وژپروسکوئر Red Voges Proskauer و سیمون سیترات کشت و در صورت مثبت شدن اندول و متیل رد و منفی شدن وژپروسکوئر و سیمون سیترات، وجود اشريشیاکولای تأیید می‌شد. به منظور بررسی/استافیلوكوکوس آرئوس با استفاده از روش رقیق‌سازی سریالی، ۴ رقت (۰/۰۰۰۱، ۰/۰۰۱، ۰/۰۱ و ۰/۱) تهیه و سپس از هر رقت به مقدار ۰/۱ میلی‌لیتر در محیط برد پارکر آگار (Baird Parker Agar) به صورت سطحی کشت و به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد گرم خانه‌گذاری گردید. سپس پرگنه‌های مشکوک به استافیلوكوکوس آرئوس در محیط برد پارکر آگار یعنی پرگنه‌های سیاه براق دارای هاله شفاف اطرافی مورد شمارش و سپس مورد آزمایش‌های بیوشیمیایی تأییدی نظری رنگ‌آمیزی گرم، کشت در محیط مانیتول سالت آگار (Manitol Salt Agar) و کواگولاز به روش لوله Tube Coagulase Test (Tube Coagulase Test) قرار گرفت (Standard No: 68063).

مختلف شهر، $CFU/g \times 10^3 = 6.32 \pm 9.25$ بدست آمد (جدول ۲). پس از انجام آزمایش‌های بیوشیمیایی و کوگولاز بر روی نمونه‌هایی که پرگنه مشکوک داشتند، مشخص شد که ۳۸ نمونه (۳۱/۶۷٪) از ۱۲۰ نمونه، کوگولاز مثبت بودند. درصد آلودگی به استافیلکوکوس آرئوس به تفکیک ناحیه نیز محاسبه و مشخص گردید که نمونه‌های آلوده در ناحیه شمال و سپس به ترتیب در مرکز، جنوب، شرق و غرب شهر، بیشترین درصد آلودگی را داشته است. در جدول ۱ تعداد و درصد موارد دارای آلودگی بیش از حد مجاز به کلی فرم، اشريشیاکولاژی و استافیلکوکوس آرئوس در مقایسه با مقادیر ذکر شده در استاندارد فوق درج شده است.

ناحیه، درصد آلودگی به اشريشیاکولاژی نیز محاسبه و مشخص گردید که به ترتیب، مناطق غرب، شرق و مرکز بیشترین درصد آلودگی را داشته در صورتیکه در مناطق شمال و جنوب آلودگی به اشريشیاکولاژی دیده نشد. در خصوص استافیلکوکوس آرئوس با توجه به سنتی بودن بستنی و احتمال کاربرد بیشتر دست در تهیه آن و آلودگی بیشتر به استافیلکوکوس آرئوس ابتدا بار میکروبی به این باکتری محاسبه شد که با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه (One Way ANOVA)، هیچگونه اختلاف معنی‌داری بین نمونه‌های آلوده مناطق مختلف شهر از نظر بار میکروبی استافیلکوکوس آرئوس مشاهده نگردید، همچنین مقدار میانگین و انحراف معیار بار آلودگی به استافیلکوکوس آرئوس بین نمونه‌های آلوده مناطق

جدول ۱: تعداد و درصد نمونه‌های بستنی سنتی دارای آلودگی بیش از حد مجاز به کلی فرم، اشريشیاکولاژی و استافیلکوکوس آرئوس (بر اساس استاندارد ملی ایران به شماره ۲۴۰۶) به تفکیک نواحی شهر اهواز

نواحی مختلف شهر اهواز	نمونه‌های دارای کلی فرم						
	نمونه‌های آلوده به اشريشیاکولاژی			بیش از حد مجاز			
	استافیلکوکوس آرئوس	درصد	تعداد	استافیلکوکوس آرئوس	درصد	تعداد	
شمال	٪۴۱/۶۶	۱۰	٪۰	۰	٪۰۳۲/۳۳	۸	۲۴
جنوب	٪۳۳/۳۳	۸	٪۰	۰	٪۵۴/۱۶	۱۳	۲۴
مرکز	٪۳۷/۵	۹	٪۸/۳۳	۲	٪۸۷/۵	۲۱	۲۴
شرق	٪۲۹/۱۶	۷	٪۱۶/۶۶	۴	٪۸۳/۳۳	۲۰	۲۴
غرب	٪۱۷/۶۶	۴	٪۲۹/۱۶	۷	٪۹۱/۶۶	۲۲	۲۴
کل	٪۳۱/۶۷	۳۸	٪۱۰/۸۳	۱۳	٪۷۸/۳۳	۹۴	۱۲۰

جدول ۲: مقایسه میانگین کلی فرم و استافیلوکوکوس آرئوس شمارش شده در نمونه‌های آلوده بستنی سنتی شهر اهواز

نواحی مختلف شهر اهواز (Mean \pm SE)	میانگین \pm خطای معیار کلی فرم شمارش شده (Mean \pm SE)	میانگین \pm خطای معیار استافیلوکوکوس آرئوس شمارش شده (Mean \pm SE)
شمال (۲۴ نمونه) ۹/۸۵ $\times 10^2 \pm 3/۵۹ \times 10^2$	شمال (۲۴ نمونه) ۱/۸۱ $\times 10^2 \pm 3/۸۸ \times 10^2$	شمال (۲۴ نمونه) ۹/۸۵ $\times 10^2 \pm 3/۵۹ \times 10^2$
جنوب (۲۴ نمونه) ۸/۹۳ $\times 10^2 \pm 3/۲۹ \times 10^2$	جنوب (۲۴ نمونه) ۱/۶۸ $\times 10^2 \pm 7/۹۲ \times 10^2$	جنوب (۲۴ نمونه) ۸/۹۳ $\times 10^2 \pm 3/۲۹ \times 10^2$
مرکز (۲۴ نمونه) ۹/۸۸ $\times 10^2 \pm 5/۶۱ \times 10^2$	مرکز (۲۴ نمونه) ۲/۶۶ $\times 10^2 \pm 7/۴۴ \times 10^2$	مرکز (۲۴ نمونه) ۹/۸۸ $\times 10^2 \pm 5/۶۱ \times 10^2$
شرق (۲۴ نمونه) ۹/۶۴ $\times 10^2 \pm 4/۱۲ \times 10^2$	شرق (۲۴ نمونه) ۲/۷۹ $\times 10^2 \pm 1/۲۶ \times 10^2$	شرق (۲۴ نمونه) ۹/۶۴ $\times 10^2 \pm 4/۱۲ \times 10^2$
غرب (۲۴ نمونه) ۷/۹۷ $\times 10^2 \pm 2/۸۱ \times 10^2$	غرب (۲۴ نمونه) ۳/۱۷ $\times 10^2 \pm 2/۴۱ \times 10^2$	غرب (۲۴ نمونه) ۷/۹۷ $\times 10^2 \pm 2/۸۱ \times 10^2$
کل (۱۲۰ نمونه) ۹/۲۵ $\times 10^2 \pm 7/۳۲ \times 10^2$	کل (۱۲۰ نمونه) ۲/۴۲ $\times 10^2 \pm 7/۶۱ \times 10^2$	کل (۱۲۰ نمونه) ۹/۲۵ $\times 10^2 \pm 7/۳۲ \times 10^2$

a: وجود حروف کوچک نامتشابه در کنار هریک از میانگین‌ها نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار می‌باشد ($P < 0.05$). b, c, d, e: وجود حروف کوچک نامتشابه در کنار هریک از میانگین‌ها نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار می‌باشد ($P < 0.05$).

ذکر شده در حفظ کیفیت بهداشتی آن می‌باشد. در شهر اهواز مناطق غرب و شمال جزو مناطق مرغه شهر محسوب می‌شود، اما در مطالعه حاضر بین دو منطقه مذکور از نظر آلودگی کلی فرمی و اشريشیاکولای تفاوت معنی‌داری ملاحظه گردید ($P < 0.05$) و همچنین در خصوص آلودگی به استافیلوکوکوس آرئوس اختلاف معنی‌داری بین نمونه‌های آلوده مناطق پنج گانه شهر مشاهده نشد، شاید انتظار این باشد که مراکز فروش در مناطق مرغه‌تر که ظاهر بهتری دارند، از لحاظ بهداشتی نیز در وضعیت بهتر باشند، اما این بررسی نشان داده است که در شهر اهواز چنین نیست. مطالعات دیگر در مورد آلودگی‌های میکروبی بستنی در ایران و نقاط دیگر جهان نیز به انجام رسیده است. از جمله مطالعات مشابه در داخل کشور، می‌توان به موارد زیر اشاره نمود. در بررسی کیفیت میکروبی بستنی‌های سنتی در هرمنز، بار میکروبی، شمارش انتروباکتریاسه و استافیلوکوکوس آرئوس به ترتیب در٪ ۶۲،٪ ۸۸ و

بحث و نتیجه‌گیری

کیفیت میکروبی بستنی در طی فرآوری، بستگی به چگونگی پاستوریزاسیون، آلودگی ثانویه ناشی از مواد اولیه، وسایل و لوازم کار آلوده و عدم ملاحظات بهداشتی کارگران واحدهای تولیدکننده دارد که در انتقال عوامل باکتریایی مختلف از جمله اشريشیاکولای و استافیلوکوکوس آرئوس به فرآورده نقش به سزاوی دارند. اگرچه پاستوریزاسیون می‌تواند تمام باکتری‌های بیماری‌زا را در مخلوط بستنی از بین ببرد و انجمامد، از رشد سایر باکتری‌های باقیمانده جلوگیری کند، ولی پس از پاستوریزاسیون خطر ورود میکروب‌ها از طریق افزودن ترکیبات آلوده و نقل و انتقال نادرست همچنان وجود دارد. بر اساس نتایج حاصل از مطالعه حاضر و با توجه به استاندارد ملی ایران که در هر میلی لیتر از نمونه نباید استافیلوکوکوس آرئوس و اشريشیاکولای وجود داشته باشد (ISIRI, No: 2406)، این نتایج حاکی از آلودگی بالای بستنی‌های سنتی و عدم رعایت موارد

بستنی کمترین مقدار آلودگی به کلی فرم و استافیلولوکوکوس آرئوس را داشته است، در حالیکه بستنی فروخته شده بالاترین آلودگی را به تمامی گروههای میکروبی داشته است که نشان دهنده ورود آلودگی‌های ثانویه و بهداشت فردی ضعیف کارگران Kanbakani و کارکنان تهیه و فرآوری بستنی می‌باشد (Kanbakani et al., 2004). در مطالعه‌ای بر روی آلودگی‌های باکتریایی ۱۰۶ بستنی در شهر تریپلی لیبی، مشخص گردید که ۸۰٪ نمونه‌ها خارج از حد مجاز استاندارد کشور لیبی بوده است. که آلودگی به اشريشياکولاي، استافیلولوکوکوس آرئوس، سالمونلا و لیستريا مونوسايتوزنر به ترتیب ۶٪، ۳۸٪، ۵٪ و ۴٪ عنوان شده است (Elsharefa et al., 2006). در بررسی‌های جداگانه‌ای که در آنکارا بر روی کیفیت میکروبی بستنی‌های سنتی و صنعتی انجام شده است، بیانگر رعایت اصول بهداشتی در نمونه‌های صنعتی در مقایسه با بستنی‌های سنتی بوده است که احتمال بیشتر خطر انتقال آلودگی میکروبی را در بستنی‌های سنتی بیان می‌دارد که این موضوع می‌تواند ناشی از کیفیت بهداشتی مواد اولیه مانند شیر و مراحل تولید Bostan and Akin, 2002; Erol et al., 2004). یافته‌های مشابه در مقایسه بستنی‌های سنتی و صنعتی در یونان نیز حاصل شده است بستنی‌های رایج در تعدادی از شهرهای بزرگ از نظر بار میکروبی، شمارش اشريشياکولاي و استافیلولوکوکوس آرئوس، وضعیت بهداشتی آنها نیز غیر استاندارد گزارش شدند (De Fabrias et al., 2004).

۲۰٪ از نمونه‌های بستنی بیش از استاندارد بوده است (Azadnia et al., 2011). در مطالعه‌ای دیگر، تعداد ۱۰۰ نمونه بستنی غیرپاستوریزه و ۳۰ نمونه بستنی پاستوریزه تهیه شده از مناطق مختلف شهر تهران مورد بررسی قرار گرفت، که از ۱۰۰ نمونه بستنی غیرپاستوریزه، آلودگی به اشريشياکولاي ۲۴٪ و استافیلولوکوکوس آرئوس ۷۴٪ و از ۳۰ نمونه بستنی پاستوریزه، آلودگی به اشريشياکولاي ۱۳/۴٪ و استافیلولوکوکوس آرئوس ۶/۷٪ گزارش شد (Hoveyda et al., 2005). آلودگی در بررسی میکروبی بستنی‌های سنتی در شهر بجنورد، برای کلی فرم ۹۵٪، اشريشياکولاي ۵۸٪ و استافیلولوکوکوس آرئوس (Naeimabadi et al., 2010) ۸۰٪ اعلام شده است. در یک مطالعه در استان یزد با بررسی ۱۹۸ نمونه از شیر و فرآورده‌های آن (ماست، بستنی، خامه و پنیر) در مجموع ۲۸/۷٪، ۱۱/۶٪ و ۱۰/۱٪ نمونه‌ها به ترتیب از نظر آلودگی به استافیلولوکوکوس آرئوس، کپک و مخمر و کلی فرم، بیش از حد مجاز استاندارد گزارش شده‌اند (Salari et al., 2006). آلودگی به اشريشياکولاي و استافیلولوکوکوس آرئوس با بررسی بستنی‌های سنتی در شیراز به ترتیب ۲۰٪ و ۳۶/۶٪ گزارش شده است (Shekarforoush and Jafarpour, 2006). در مشهد با بررسی بستنی‌های سنتی، ۱۱٪ آلودگی به اشريشياکولاي و ۶/۷٪ آلودگی به استافیلولوکوکوس آرئوس نشان داده شده است (Mokhtarian et al., 2004). همچنین در سایر نقاط جهان، در بررسی منابع آلودگی میکروبی بستنی در دنیزلی ترکیه، گزارش شده است که مخلوط اولیه

حاضر و تحقیقات مشابه در نقاط مختلف ایران و جهان، بالا بودن احتمال بروز آلودگی های میکروبی مختلف در بستنی و انتقال به مصرف کنندگان را تأیید و لزوم توجه بیشتر به کیفیت بهداشتی آن را که متکی بر پاستوریزاسیون یا اعمال حرارت کافی بر مخلوط اولیه بستنی و نیز رعایت موادین بهداشتی طی مراحل تولید است را مشخص می سازد. مهمترین عامل آلودگی ثانویه مخلوط بستنی توسط متصلیان تهیه و عرضه این ماده غذایی پر مصرف می باشد، لذا آموزش اجباری متصلیان تهیه و عرضه مواد غذائی در رابطه با رعایت بهداشت فردی، بهداشت اماكن و ساختمان، بهداشت لوازم کار و بهداشت مواد اولیه، لازم و ضروری می باشد و ارگان های نظارت کننده در صورت مشاهده هر گونه تخلف در امر بهداشت باید از ادامه فعالیت واحدهای صنفی که معیارهای بهداشتی در عرضه محصولات را رعایت نمی نمایند، جلوگیری کنند.

سپاسگزاری

بدینوسیله از همکاری مرکز آموزش عالی علمی کاربردی جهاد کشاورزی اهواز برای انجام این مطالعه تشکر و قدردانی می نماییم.

(2006). همچنین در یک بررسی در انگلیس، ۶۲۴ نمونه بستنی مورد مطالعه قرار گرفت و کیفیت بهداشتی ۳۲۷ نمونه (٪۲۶) به دلیل بالا بودن شمارش کلی باکتری های مزوپیل هوایی (بیش از CFU/g^{10}) و نیز بالا بودن تعداد باکتری های خانواده انتروباکتریا سه (بیش از CFU/g^{10}) و کیفیت ۱ نمونه (کمتر از ۰/۰۱) به دلیل آلودگی شدید به باکتری استافیلکوکوس آرئوس (بیش از CFU/g^{4}) غیر قابل قبول گزارش گردید (Little and Louvois, 1999). در بررسی کیفیت میکروبی بستنی های شهر کاتماندو کشور نپال نیز، ۶/۱٪ آلودگی کلی فرمی و ۲۲٪ آلودگی به استافیلکوکوس آرئوس گزارش شده است (Joshi et al., 2004). با بررسی نتایج بدست آمده و نتایج حاصل از مطالعات مشابه در ایران و دیگر نقاط جهان، صرف نظر از مقادیر متفاوت آلودگی های گزارش شده، می توان به کیفیت غیر بهداشتی بستنی های سنتی و عدم مطابقت ویژگی های میکروبی آنها با استانداردهای موجود پی برد. با توجه به آنکه بستنی به عنوان یک فرآورده لبنی مغذی، محیط مناسبی برای رشد و تکثیر میکروارگانیسم های مختلف و احیاناً انتقال عوامل میکروبی ایجاد کننده عفونت یا مسمومیت های غذایی به مصرف کنندگان است، یافته های حاصل از بررسی

منابع

- Azadnia, P., Shahahmadghasemi, M., Abassi, M.R., Taarof, N. and Karimijashni, M. (2011). Microbial quality of traditional ice cream produced by small-scale manufacturers in Hormoz and its comparison with the Iranian national standard. *Journal of Animal and Veterinary Advances*, 10(6): 742-744.
- Bostan, K. and Akin, B. (2002). A study on the microbiological quality of industrial ice cream. *Turkish Journal of Veterinary and Animal Sciences*, 26: 623-629.
- De Fabrias, F.F., Da Silva, W.R., Bothelho, A.C., Da Hora, I.M., Kronenberger, G. and Da Cruz, A.G. (2006). Microbiological quality of ice creams commercialized in some cities in the state of Rio de Janeiro, Brazil. *International Journal of Dairy Technology*, 59(4): 261-264.
- Elsharefa, N., Ghengheshb, Kh.S., Abognaha, Y.S., Gnana, S.O. and Rahouma, A. (2006). Bacteriological quality of ice cream in Tripoli-Libya. *Food Control*, 17: 637-641.
- Erol, U., Kuplulu, O., Siriken, B. and Celik, T.H. (1998). Determination of microbiological quality of ice-cream belong to various patisserie in Ankara. *Turkish Journal of Veterinary and Animal Sciences*, 22: 345-352.
- Hoveyda, L., Mozafari, N.A. and Forouhesh Tehrani, H. (2005). Determination of bacterial contamination of different ice-creams in Tehran, 2003. Medical Council of Islamic Republic of Iran, 23: 383-390 [In Farsi].
- Institute of Standard and Industrial Research of Iran [ISIRI] (2008). Microbiology of milk and milk products specifications, No: 2406 [In Farsi].
- Institute of Standard and Industrial Research of Iran [ISIRI] (2006). Microbiology of food and animal feeding stuffs-Horizontal method for the enumeration of positive *Staphylococci* – *coagulase* (*Staphylococcus aureus* and other species), No: 6806-3 [In Farsi].
- Institute of Standard and Industrial Research of Iran [ISIRI] (2000). Milk and milk products - enumeration of coliforms - Part 1 : Colony technique at 30°C without resuscitation, No: 5486-1 [In Farsi].
- Joshi, D.R., Shah, P.K., Manandhar, S., Sharma, S. and Banmali, P. (2004). Microbial quality of ice cream sold in Kathmandu. *Journal of Nepal Health Research Council*, 2(2): 37-40.
- Kanbakan, U., Con, A.H. and Ayar, A. (2004) Determination of microbiological contamination sources during icecream production in Denizli Turkey. *Food Control*, 15(6): 463-470.
- Little, C.L. and Louvois, J.D. (1999). Health risks associated with unpasteurized goat's and ewe's milk in England and wales. *Epidemiological Infection*, 122(3): 403-08.
- Martin, S.E. and Landolo, J. (1999). *Staphylococcus*. Academic Press, USA, pp.1490-1494.
- Mokhtarian, H., Mohsenzadeh, M. and Khezri, M. (2004). The Survey on the bacterial contamination of traditional ice cream produced in Mashhad city. *Ofogh-E-Danesh*, 10(1): 42-46 [In Farsi].
- Mokhtarian Dalouei, H., Shariatifar, N., Mohammadzadeh Moghadam, M. and Ghahramani, M. (2009). The survey on the bacterial contamination of traditional ice cream produced in Gonabad city. *Ofogh-E-Danesh*, 15(1): 45-51 [In Farsi].
- Naeimabadi, A., Mirzaei, R., Yazdani, A., Armat, M.R., Botalboluei, M. and Yarahmadi, M. (2010). Determination of microbial contamination in traditionally manufactured ice-creams and hand made fruit juices in summer 2007 and summer 2008 in Bojnurd. *Journal of Northern Khorasan University of Medical Sciences*, 2(2, 3): 45-50 [In Farsi].
- Papantoniou, D., Zelati, E., Martinou, I. and Petridis, D. (2004). Microbiological quality of Greek ice cream samples marketed in Thessaloniki. *Archiv fur Lebensmittel hygiene "Archives for Food Hygiene"*, 55(4): 76-78.

- Sadeghifard, N., AziziJalilian, F., Seidkhani, A. and Rostamzad, A. (2006). A study on contamination of *E.coli* and *S.aureus* in raw milk in Ilam during 1999- 2003. Journal of Ilam University of Medical Science, 14(1): 44-50 [In Farsi].
- Salari, M.H., Sharifi, M.R., Golzari, M., Sarabadi, A.A. and Kafilian, H. (2006). Study of bacterial contamination of milk and milk products in Yazd province. Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research, 4(1): 37-43 [In Farsi].
- Shekarforoush, S.S. and Jafarpour, B. (2006). Comparison of the bacterial and chemical properties of traditional Iranian ice cream produced in Shiraz with Iran national standard. Iranian Journal of Food Science and Technology, 3(2): 11-17.
- Varnam, A.H. and Evans, M.G. (1996). Food bornpathogens. Manson Publishing, England, pp. 235-262.
- Walker, T.S. (2008). Microbiology. Translated by Mirnezhad, R. and Razavi, Sh. Bashari Publication Co., Tehran, pp. 225-240.